

prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: Niță Ș.
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Panov A., Moraru M., Bulgac L.

ÎNCHEIERE

11 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Ion Ciofu în interesele Victoriei Rădvan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Danilov Andrei împotriva Rădvan Victoria, Direcția pentru privatizarea Fondului de Locuințe mun. Chișinău, intervenient accesoriu notarul public Vera Filimon cu privire la recunoașterea ca membru a familiei chiriașului, anularea actului administrativ, declararea nulității actelor juridice și prelungirea termenului de acceptare a succesiunii și acțiunea reconvențională intentată de către Rădvan Victoria împotriva Danilov Andrei privind evacuarea din imobil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Rădvan Victoria și admisă cererea de apel declarată de către Danilov Andrei, fiind casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 februarie 2014 în partea respingerii acțiunii lui Danilov Andrei privind recunoașterea ca membru al familiei, anularea hotărârii comisiei de privatizare și contractului de privatizare, cu pronunțarea unei noi hotărâri pe aceste capete de cerere, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 12 mai 2004, Danilov Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Danilov Alexei, Comisia de privatizare a fondului de locuințe privind recunoașterea nulă a contractului de vânzare – cumpărare, transmitere primire a locuinței în proprietate privată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, din anul 2001, locuiește în apartamentul nr. 1 din str. Moruzi 14, mun. Chișinău împreună cu moșul său, Danilov Alexei, însă viza de stabilire a domiciliului a fost aplicată la 08 februarie 2002. Concretizează că apartamentul este compus din două odăi cu suprafața totală de 30 m.p.

Reclamantul subliniază că, în luna martie 2004, a depistat că pârâtul a privatizat imobilul menționat mai sus în lipsa sa. Astfel, potrivit contractului de vânzare – cumpărare, transmitere – primire a locuinței din 24 februarie 2004 (hotărârea Comisiei de privatizare nr. 524 din 25 decembrie 2003), este indicat în calitate de cumpărător numai pârâtul Danilov Alexei.

Sugerează că pârâtul a privatizat apartamentul nominalizat, fără acordul său, ce contravine art. 5, 6, 11, 12 din Legea nr. 1324 – XII din 10 martie 1009 privatizării fondului de locuințe.

Solicită Danilov Andrei, recunoașterea ilegală a contractului de vânzare – cumpărare, transmitere – primire a locuinței în proprietate privată din 24 februarie 2004 în privința lui Danilov Alexei, privind privatizarea apartamentului nr. 1 din str. Moruzi 14, mun. Chișinău.

La 27 iulie 2004, Judecătoria Centru mun. Chișinău a suspendat procedura în cauză pentru un termen de 6 luni. Ulterior, la 19 ianuarie 2005, a fost dispusă reluarea procesului. (f. d. 28, volumul I)

La 09 februarie 2005, reclamantul a depus cerere de completare a temeiului și obiectului acțiunii și a extins pretențiile principale. În argumentarea poziției sale, a precizat că la 19 iulie 2004, a decedat pârâtul Danilov Alexei, iar în calitate de persoană interesată în prezenta acțiune s-a prezentat Rădvan Ilie cu un testament întocmit la 17 iulie 2004 la biroul notarial, Vera Filimon. Consideră că actul prezentat a fost încheiat cu încălcarea art. 1460 al Codului civil.

Subsidiar, a precizat că decedatul Danilov Alexei a fost adus la spitalul de urgență la data de 14 iulie 2004 într-o stare gravă de către o persoană necunoscută, care a refuzat să se identifice. Astfel, testamentul a fost întocmit la 17 iulie 2004, iar testatorul a decedat la 19 iulie 2004, ora 5:00.

Solicită reclamantul, anularea testamentului din 17 iulie 2004, prin care Danilov Alexei a testat toată averea lui Rădvan Ilie, autentificat la notarul public, Vera Filimon. (f. d. 33, volumul I)

La 27 mai 2007, reclamantul Danilov Andrei a depus cerere de extindere a pretențiilor, prin care a cerut anularea hotărârii Comisiei de privatizare a spațiului locativ nr. 524 din 25 decembrie 2003, ca fiind nelegală. (f. d. 87, volumul I)

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 octombrie 2005, a fost admisă acțiunea și s-a declarat nul contractul de vânzare – cumpărare, transmitere – primire din 24 februarie 2004 a apartamentului nr. 1 din str. Moruzi 14, mun. Chișinău. La fel, a fost anulată hotărârea Comisiei Consiliului raional de privatizare a fondului de locuințe nr. 524 din 25 decembrie 2003 în partea transiterii în proprietate privată a locuinței de stat: apartamentul nr. 1 din str. Moruzi 1, mun. Chișinău în mod gratuit lui Danilov Alexei Luchici.

În același timp, a fost anulat testamentul din 15 iulie 2004, eliberat de către Danilov Alexei privind testarea apartamentului nr. 1 din str. Moruzi 1, mun. Chișinău și s-a încasat de la Rădvan Ilie în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 lei. (f. d. 142 – 143, volumul I)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2006, a fost admis apelul declarat de Rădvan Ilie și a casat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10

octombrie 2005, cu restituirea cauzei în aceeași instanță de judecată, în alt complet de judecători. (f. d. 170 – 175, volumul I)

La 17 ianuarie 2007, reclamantul Danilov Andrei a depus cerere suplimentară, prin care a solicitat să fie recunoscut ca membru a familiei chiriașului Danilov Alexei. (f. d. 191, volumul I)

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 mai 2007, a fost respinsă acțiunea, ca fiind neîntemeiată. (f. d. 229 – 231, volumul I)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2009, a fost admis apelul declarat de către Danilov Andrei și a fost casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 mai 2007, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Centru mun. Chișinău, în alt complet de judecători. (f. d. 321 – 325, volumul I)

La 16 noiembrie 2009, Judecătoria Grigoriopol a dispus conexarea cererii de chemare în judecată inițiale cu pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Danilov Andrei împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău și Rădvan Ilie privind prelungirea termenului de acceptare a succesiunii și recunoașterea dreptului de succesiune, într-un singur proces spre examinare. (f. d. 18, volumul II)

Prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 03 iunie 2010, s-a respins acțiunea în partea anulării contractului de vânzare – cumpărare, transmitere – primire din 24 februarie 2004, hotărârii Comisiei Consiliului raional de privatizare a fondului de locuințe nr. 524 din 25 decembrie 2003 și testamentului din 16 iulie 2004, ca fiind neîntemeiată.

Totodată, Danilov Andrei a fost repus în termenul de acceptare a succesiunii rămase după decesul Xeniei Danilova, decedată la 13 februarie 2002 în orașul Codru mun. Chișinău. Astfel, a fost recunoscut succesor legal al averii succesoreale constituite din imobilul situat pe str. Costiujeni nr. 86, mun. Chișinău și dreptul de proprietate asupra acestui apartament. (f. d. 105 – 108, volumul II)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2010, a fost admis apelul declarat de către Danilov Andrei și a fost casată hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 03 iunie 2010, cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecători. (f. d. 127 – 132, volumul II)

La 16 noiembrie 2011, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a constatat competența Judecătoriei Centru mun. Chișinău la judecarea în fond a pricinii civile la acțiunea depusă de Danilov Andrei, fiind remisă spre judecare la instanța menționată supra. (f. d. 159 – 162, volumul II)

La 15 martie 2012, Danilov Andrei a depus cerere de chemare în judecată de concretizare a cerințelor împotriva Rădvan Ilie și Direcția Generală Economie, reforme și relații patrimoniale, solicitând recunoașterea nulă a contractului de vânzare – cumpărare, transmitere – primire a locuinței în proprietate privată din 24 februarie 2004; anularea testamentului din 17 iulie 2004 și hotărârii Comisiei de privatizare a spațiului locativ nr. 524 din 25 decembrie 2003. La fel, a cerut prelungirea termenului de acceptare a succesiunii rămase după decesul Xeniei Danilova în partea imobilului situat în mun. Chișinău, str. Costiujeni 86. (f. d. 175 – 177, volumul II)

La 15 martie 2012, a fost primită pe rol cererea de chemare în judecată reconvențională intentată de către Rădvan Ilie împotriva Ministerului Finanțelor și

Danilov Andrei privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil și evacuarea lui Danilov Andrei și membrilor familiei lui din apartamentul de pe str. Moruzi 14/1, mun. Chișinău. (f. d. 174, 178 – 179, volumul II)

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 mai 2013, a fost dispusă suspendarea procesului civil până la determinarea unui succesor în drepturi a defunctului Rădvan Ilie. (f. d. 237, volumul II)

La 24 ianuarie 2014, a fost reluat procesul și a fost acceptat în calitate de succesor în drepturi al pârâtului Rădvan Ilie – soție acestuia, Rădvan Victoria. (f. d. 242, volumul II)

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 februarie 2014, a fost admisă parțial acțiunea, fiind recunoscut nul testamentul din 17 iulie 2004 și s-a prelungit cu 6 luni pentru Danilov Andrei termenul de acceptare a succesiunii după decesul bunicii sale Danilov Xenia, decedată la 13 februarie 2002. În rest, acțiunea a fost respinsă. (f. d. 245, 248 – 251, volumul II)

La 04 aprilie 2014, a fost pronunțată hotărâre suplimentară, prin care a fost respinsă acțiunea reconvențională privind evacuarea lui Danilov Andrei din apartamentul nr.1 din str. Moruzii 14, mun. Chișinău. (f. d. 252, volumul II)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015, a fost respins apelul Victoriei Rădvan și admis apelul declarat de Danilov Andrei, fiind casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 februarie 2014 în partea respingerii acțiunii lui Danilov Andrei privind recunoașterea ca membru al familiei, anularea hotărârii comisiei de privatizare și contractului de privatizare, cu pronunțarea unei noi hotărâri pe aceste capete de cerere, prin care acțiunea a fost admisă.

Astfel, instanța de apel l-a recunoscut pe Danilov Andrei membru al familiei chiriașului Danilov Alexei din apartamentul nr. 1, str. Moruzzi nr. 14, mun. Chișinău și a declarat nulă hotărârea Comisiei de privatizare a spațiului locativ nr. 524 din 25 decembrie 2003 și contractul de vânzare – cumpărare, transmitere – primire în proprietate privată a apartamentului menționat mai sus. În rest, hotărârea a fost menținută. (f. d. 67 – 74, volumul III)

La 23 februarie 2015, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia deciziei integrale din 04 februarie 2015 în adresa participanților la proces. (f. d. 78, volumul III)

La 15 noiembrie 2016, avocatul Ion Ciofu în interesele Victoriei Rădvan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015, solicitând repunerea în termen a recursului și casarea deciziei instanței de apel din 04 februarie 2015 și hotărârii primei instanțe din 25 februarie 2014, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cauza să fie remisă la o nouă rejudecare, pentru elucidarea tuturor erorilor în instanța de fond.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 01 decembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Danilov Andrei, Direcției de privatizare a fondului locativ și notarului public Filimon

Vera cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. (f. d. 88, volumul III)

La 10 ianuarie 2017, Danilov Andrei a depus referință prin care și-a exprimat dezacordul cu recursul declarat.

Iar intimații Direcția de privatizare a fondului locativ și notarul public Filimon Vera, până la data examinării pricinii, nu au depus referință, prin care să-și expună opinia cu referire la recursul declarat.

În corespundere cu art. 439 alin. (3) din CPC, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Ion Ciofu în interesele Victoriei Rădvan este inadmisibil din următoarele motive.

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

În plus, dreptul la judecarea într-un mod echitabil de către o instanță, așa cum este garantat de articolul 6 § 1 al CEDO, trebuie interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a statelor contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție, dobândit autoritatea lucrului judecat. (a se vedea *Brumărescu v. Romania*, [GC], nr. 28342/95, § 61 - 62, ECHR 1999-VII).

Astfel, potrivit exigențelor art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin prisma acestei norme legale, se atestă că indiferent de temeiurile invocate de către părți sau participanții la proces, în cazul în care exista dovada comunicării hotărârii/deciziei integrale, recursul declarat de către ei după expirarea termenului de două luni se consideră inadmisibil, ca fiind depus cu omiterea termenului prevăzut la art. 434 CPC.

Din conținutul cererii de recurs, Completul Colegiului remarcă că avocatul Ion Ciofu în interesele Victoriei Rădvan a solicitat repunerea în termen a recursului. (f. d. 85, volumul III)

La caz, instanța de recurs reamintește că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 04 februarie 2015 și a fost expediată recurentei Rădvan Victoria și avocatului acesteia, Mihai Alexandru la data de 23 februarie 2015, însă nu există dovada recepționării hotărârii de către ei. În lipsa acestor înscrisuri, instanța de recurs va opera cu elementele de fapt, ce rezultă din materialele cauzei, cu respectarea garanțiilor consacrate de art. 6 § 1 al CEDO. (f. d. 78, volumul III)

De fapt, deși recurenta pretinde că a făcut cunoștință în a doua jumătate a lunii septembrie 2016 cu actul judecătoresc contestat, nu a prezentat probe în susținerea acestui punct de vedere. Cu toate acestea, Colegiul este gata să considere data indicată în cererea de recurs drept dată la care recurentul a aflat despre decizie și de la care începe calcularea termenului de două luni, în situația în care informația analizată este apreciată ca fiind veridică în accepțiunea art. 130 alin. (5) CPC, atunci când prin cercetare și comparare cu alte probe din dosar aceasta corespunde realității.

La acest capitol, completul de judecată reține că, prin mandatul seria MA nr. 0874090 din 12 iulie 2016, Rădvan Victoria l-a împuternicit pe avocatul Ion Ciofu de a reprezenta interesele primei în corespundere cu art. 81 din CPC, să semneze cererea de recurs și apel și să prezinte probe. (f. d. 82, volumul III, anexat în original)

În același timp, instanța de recurs subliniază că la coperta volumului III al prezentei pricini civile a fost atașată cererea semnată și ștampilată de către avocatul Ion Ciofu, cusută ulterior și notată cu nr. 90 (din vol. III), fiind alăturat copia de pe mandatul seria MA nr. 0874090 din 12 iulie 2016 (f. d. 91, vol. III).

Potrivit înscrisului menționat, Colegiul observă că avocatul Ion Ciofu a indicat că Rădvan Victoria a aflat că i-a fost restituit recursul, însă copia de pe încheierea Curții Supreme de Justiție nu a primit-o, solicitând eliberarea acesteia la mâna avocatului. Totodată, se atestă că, la 18 iulie 2016, avocatul a primit dosarul pentru cunoștință. Prezența unei astfel de însemnări pe cererea formulată de el confirmă data când a luat cunoștință reprezentantul recurenteii cu pricina civilă, în special, cu decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015. (f. d. 90, volumul III)

Mai mult ca atât, din cercetarea materialelor cauzei, nu s-a adevărit că a fost depus o cerere de recurs prealabilă sau că o asemenea cerere a fost restituită de către Curtea Supremă de Justiție. Această împrejurare trezește în mod rezonabil dubii cu privire la veridicitatea celor indicate de către recurentă mai sus. Așadar, argumentul recurentului precum că a luat cunoștință cu decizia instanței de apel în a doua jumătate a lunii septembrie 2016 este unul declarativ, fără suport probant. Or, cele indicate de ea au fost făcute „*pro causa*”, în scopul motivării omiterii termenului de prescripție.

Prin urmare, în lipsa unor justificări plauzibile, avocatul Ion Ciofu în interesele Victoriei Rădvan a declarat recurs abia la 15 noiembrie 2016, care a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție cu numărul de intrare 02 - 3956. (f. d. 84, volumul III)

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 112 alin. (1) CPC, termenul stabilit în luni expiră pe data respectivă a ultimei luni a termenului. Dacă ultima lună nu are data respectivă, termenul expiră în ultima zi a lunii.

Prin prisma normelor citate raportate la faptele descrise mai sus, instanța de recurs a constatat că termenul de declarare a recursului a început să curgă din 19 iulie 2016 și a expirat la 19 septembrie 2016. În consecință, este evident că prin depunerea cererii de recurs la 15 noiembrie 2016, recurenta a depășit aproximativ cu două luni termenul de îndeplinire a actului de procedură, prevăzut în art. 434 CPC.

În același context, completul de judecată susține că intervalul de timp de 2 luni este unul rezonabil și suficient pentru desfășurarea activității menționate în mandatul, eliberat pe numele avocatului Ion Ciofu, ceea ce implică, în mod special, studierea actului judecătoresc pronunțat, documentarea juridică adecvată pentru apărarea intereselor Victoriei Rădvan, tehnoredactarea cererii de recurs și deplasarea pentru depunerea cererii menționate sau expedierea acesteia la sediul instanței competente, prin intermediul serviciului poștal.

În consecință și întru respectarea exigențelor alin. (2) al art. 434 CPC, omiterea termenului chiar și cu o singură zi, nu poate constitui o excepție de la regula generală. Subsidiar la cele relatate, secțiunea a 2-a din capitolul XXXVIII al CPC nu operează cu instituția suspendării sau întreruperii cursului prescripției.

Cu atât mai mult, în conformitate cu art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În corespundere cu art. 10 alin. (3) Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în dependență de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

În practica în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, *inter alia*, în hotărârea Ponomaryov împotriva Ucrainei nr. 3236/03 din 03 aprilie 2008, Curtea Europeană a admis că revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termenul de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Completul Colegiului civil reiterează că situații similare au fost deja examinate în hotărârile *Popov împotriva Moldova* (nr. 2), (nr. 19960/04, § 53, 6 decembrie 2005) și *Melnic* (nr. 6923/03, §§ 40 și 41), în care s-a constatat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

La acest ultim aspect, instanța de recurs relevă că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 04 februarie 2015 în prezența avocatului Mihai Alexandru, care reprezenta interesele, la acel moment, al apelantei/recurenteii Rădvan Victoria. Astfel, prin încercarea de a cere o reexaminare a unei decizii, care a devenit definitivă și

irevocabilă datorită aplicării termenului de prescripție, peste o perioadă de circa un an și nouă luni, ar afecta în mod esențial principiul securității raporturilor juridice.

În fine, recurentul a invocat că a luat cunoștință cu decizia judecătorească în a doua parte a lunii septembrie 2016, însă completul de judecată a constatat că informația respectivă se combate cu probele anexate la dosar.

Concluzia care se impune este aceea că avocatul Ion Ciofu a primit copia de pe decizia integrală la 18 iulie 2016, dovada fiind atașată la fila dosarului cu nr. 90 (volumul III), însă contrar dispozițiilor art. 434 CPC, recurentul nu a depus diligență necesară în vederea exercitării căii de atac în termenul de 2 luni.

În explicitarea situației, Colegiul notează că intervalul de timp pentru depunerea cererii de recurs impus de legislația procesuală nu poate fi repus în baza art. 116 CPC, care este aplicabil la îndeplinirea actelor de procedură în prima instanță sau instanța de apel. Astfel, în sensul art. 434 din CPC, termenul de 2 luni este de decădere și nu poate fi restabilit.

Din ansamblul celor stabilite supra, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge cerința avocatului Ion Ciofu privind repunerea în termen a recursului.

În atare situație și în conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unui din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că avocatul Ion Ciofu în interesele Victoriei Rădvan a depus cererea de recurs cu omiterea termenului prevăzut la art. 434 Codul de procedură civilă, care este termen de decădere și nu poate fi restabilit, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. b) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge solicitarea avocatului Ion Ciofu în interesele Victoriei Rădvan privind repunerea în termen a recursului, ca neîntemeiată.

Recursul declarat de către avocatul Ion Ciofu în interesele Victoriei Rădvan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală